

STANOWISKO
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA LUBUSKIEGO

z dnia 10 kwietnia 2017 roku

**w sprawie podjętych przez Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej prób odebrania
rybakom stawowym rekompensat wodno-środowiskowych**

Na podstawie art. 38 pkt 4 Statutu Województwa Lubuskiego stanowiącego załącznik do Uchwały Nr XL/462/13 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 9 września 2013 r. w sprawie przyjęcia Statutu Województwa Lubuskiego (Dz. Urz. Woj. Lub. poz. 1992) podejmuje się następujące stanowisko:

Sejmik Województwa Lubuskiego wraz z przedstawicielami sektora rybackiego wyraża zaniepokojenie odnośnie zamiaru odebrania przez Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej 92 mln. euro zapisanych w Programie Operacyjnym Rybactwo i Morze 2014-2020 na realizację tzw. rekompensat wodno-środowiskowych na stawach karpionych.

Rekompensaty wodno-środowiskowe mają na celu zabezpieczenie funkcji pozaprodukcyjnych stawów karpionych przy jednoczesnym utrzymaniu rentowności prowadzenia gospodarstw rybackich przez ich użytkowników. Głównym założeniem ww. działania jest hodowanie ryb w tradycyjnych stawach ziemnych według ekstensywnej technologii, zachowanie bioróżnorodności przyjaznej środowisku naturalnemu, a także częściowe rekompensowanie rybakom kosztów stosowania tego systemu. Dzięki temu wsparciu unijnemu rybacy zyskują częściowy zwrot poniesionych kosztów w tradycyjnej hodowli karpia prowadzonej w zgodzie z naturą, gdzie:

- hodowcy utrzymują na stawach dzikie zwierzęta, które wyjadają ryby i pasze (kormoran, wydra, czapla)
- hodowla ekologiczna ryb wiąże się z ograniczeniem wielkości produkcji a także inwestycji
- hodowcy ryb chronią i utrzymują środowisko naturalne (rezerваты i obszary Natura 2000)
- stawy rybne to bezcenna retencja wody
- hodowcy budują i dbają o ścieżki przyrodnicze wokół stawów dla dzieci i młodzieży

- stawy hodowlane to produkcja cennych gatunków ryb, które trafiają również do wód wędkarskich min. szczupak, sum, sandacz

Środki te pozwoliłyby na oszczędności nakładów z własnych budżetów na ochronę przyrody na stawach (w tym ochrona przed rybożercami – wydry, kormorany, norki itd.), a wygospodarowane pieniądze w dużej mierze przeznaczane byłyby na inwestycje w unowocześnienie gospodarstw.

Należy podkreślić, że Polska to kraj o największej produkcji karpia w Unii Europejskiej, a ich konsumpcja, na poziomie do 20 tys. ton rocznie, przyczynia się do zwiększenia spożycia ryb w krajach UE.

Hodowcy ryb słodkowodnych zgodnie z obowiązującym w Polsce prawem to rolnicy, podatnicy w zakresie podatku rolnego. Rolnicy w krajach Unii Europejskiej wspierani są poprzez dopłaty bezpośrednie, a rybacy tych dopłat nie otrzymują. Odebranie rekompensat polskim hodowcom doprowadzi do zmniejszenia konkurencyjności polskich karpia na rynku europejskim, co będzie skutkowało spadkiem rentowności produkcji karpia w naszym kraju i upadkiem wielu rodzinnych gospodarstw rybackich, a w konsekwencji przyczyni się do znacznego zmniejszenia produkcji karpia w Polsce.

Z uwagi na fakt, iż gospodarstwa rybackie obecnie borykają się z dużymi problemami z utrzymaniem produkcji i osiągnięciem satysfakcjonujących dochodów z prowadzonej działalności, zdaniem Sejmiku Województwa Lubuskiego nie należy pozbawiać rybaków możliwości pozyskania rekompensat wodno-środowiskowych, które częściowo wyrównywałyby ponoszone straty i zapobiegłyby degradacji polskich ekologicznych hodowli stawowych.

PRZEWODNICZĄCY SEJMIKU

Czesław Fiedorowicz